

Objektovo orientovaný návrh

Obsah:

Objektovo orientovaný vývoj softvéru
 Abstraktné dátové typy
 Design by Contract
 Ako nájsť triedy + pár ďalších poznámok
 Diagramy – najprv diagram tried

Objektovo orientovaný vývoj softvéru

chceme odpovedať na otázku: čo to znamená a ako ho robiť ?

Kde sme skončili minule ?

Robíme systém z modulov

** slajd1 **

Def: Objektovo orientovaný vývoj softvéru je vývoj softvérového produktu ako štruktúrovaného systému tried, t.j. (potenciálne parciálnych) implementácií abstraktných dátových typov.

Def: ADT je množina (matematických) objektov popísaná:

- zoznamom funkcií aplikovateľných na všetky tieto objekty (funkcie môžu byť aj nulárne)
- vlastnosťami týchto funkcií

(príklad stack)

FUNCTIONS

- put: STACK [G] x G -> STACK [G]
- remove: STACK [G] +> STACK [G]
- item: STACK [G] +> G
- empty: STACK [G] -> BOOLEAN
- new: STACK [G]

(o popise vlastností funkcií neskôr)

iný príklad môže byť: objednávka, faktúra, cestovný príkaz, používateľ, ...

Zatiaľ tieto funkcie môže mať hociaká štruktúra, napr. fronta (FIFO).

Chceme formálne popísať vlastnosti operácií. Nemožno ale explicitne: put = ... – pretože existuje mnoho implementácií (array up, array down, linked list (+ ďalšie, napr. dva stacky v poli ...)) - ktorú vybrať ?

AXIOMS

x: G, s: STACK [G]

- item (put (s, x)) = x
- remove (put (s, x)) = s
- empty (new) = true
- not empty (put (s, x))

PRECONDITIONS

- remove (s: STACK [G]) require not empty (s)
- item (s: STACK [G]) require not empty (s)

Implicitný popis – netvrdíme, že zoznam funkcií je úplný, ani že funkcie nemajú iné vlastnosti (keď ich implementujeme, iste budú mať). Kľúčové sme ale vystihli. (Pojem úplnosti...)

Sila je v tom, že zachytíme podstatné vlastnosti bez prílišnej špecifikácie.

Toto je popis rozhraní modulov na abstraktnej úrovni.

Triedy potom urobíme tak, že vyberieme reprezentáciu a implementujeme features, ktoré budú spĺňať stanovené podmienky.

Súvisiace zmena – z aplikatívneho na imperatívny pohľad - namiesto operácií príkazy, ktoré menia objekt.

K definícii:

- zaujímajú nás softvérové implementácie (nie samotné ADT) – sú to triedy
- implementácie sú potenciálne parciálne
- štruktúrovaný systém – relácie „klient“ a „dedenie“

Základné pojmy a mechanizmy (nástroje) OOSC (a teda aj OOD) sú: (Návrhár by ich mal poznať a používať. -- OO jazyk sám osebe nenúti programátora využívať výhody OO prístupu, len to umožňuje.)

P1: class (trieda) –implementovaný ADT (čiastočne alebo úplne). Má črty: atribúty a operácie (procedúry a funkcie). Abstraktné triedy (nie úplne definované). (z pohľadu klienta hovoríme o operáciách – príkazoch a dotazoch, z pohľ. impl. o metódach – procedúrach a funkciách)

STACK

- put, remove, item, empty (+ daj slajd!)

triedy ako moduly: triedy sú jediné moduly (administratívne sa triedy môžu zoskupovať do zväzkov - clusters)

(niektoré jazyky majú vyššie celky – packages, units)

triedy ako typy: každý dátový typ je založený na triede

P2: vyvolanie operácie (feature call) je primárnym výpočtovým mechanizmom (client, supplier) (zaslanie správy) (čisté OO prostredie nemá šantenie s atribútmi)

s.put (100);

P3: skrývanie informácií – autor triedy má mať možnosť určiť, či je daná čiara viditeľná všetkým, žiadnemu alebo vybraným klientom.

Na slajde: template <class G> class Stack

(P2,3 – vedie k minimálnym a explicitným interfejsom)

P4: dedičnosť – jednoduchá, viacnásobná (name clashes, repeated inheritance)

(účet: bežný, termínovaný,
geometrický objekt: kružnica, obdĺžnik, ...)

interface vs. implementation inheritance

WINDOW: GENERAL_WINDOW, MOTIF_WINDOW
ARRAYED_STACK: STACK, ARRAY

P5: polymorfizmus – entita môže obsahovať objekty viacerých typov (kompatibilných)

P6: dynamické viazanie – (geometricky_objekt g; g.plocha ();) – má zavolať operáciu aktuálneho objektu

P7: generické triedy (LIST [G] (template <class G> class List), neobmedzene/obmedzene generické)

P8: assertions (predpoklady) –

- preconditions, postconditions, invarianty

Načo sú: dosahovať spoľahlivosť, pri dokumentácii, pomoc pri testovaní a ladení. (Bude k tomu viac - DbC)

P9: exception handling (ošetrenie výnimiek)

- prostriedok na zotavenie z neočakávanej nenormálnej situácie (hw porucha, delenie nulou, chyba v sw)

Poznámky:

- pri OO naberá na význame otázka správy pamäti
- otázka perzistentnosti
- seamlessness

Konkrétne OOD v prvej etape (architektonický návrh) znamená popísanie sústavy abstraktných dátových typov – ide vlastne o návrh interfejsov medzi modulmi.

Design by Contract

(Stále sa venujeme otázke „Ako popísať rozhrania modulov ?“.)
(Teraz „trochu viac programátorsky“.)

Čo je to správnosť programu / správny program ?

$x := y + 1$
 môže byť správne vzhľadom k špecifikácii:

- zabezpečiť aby x a y boli rôzne

 ale nie k špecifikácii:

- zabezpečiť aby $x > 0$

správnosť je vždy relatívna – vzhľadom k špecifikácii

tvrdenie o správnosti kódu A má potom tvar: $\{P\} A \{Q\}$
 P, Q sú predpoklady (assertions)
 $\{False\} A \{Q\}$, $\{P\} A \{True\}$ vždy platí.

Čo z toho vyplýva pre návrh:

- pre-/post-conditions k operáciám (vo forme assertions)
- keď sa operácia napíše s pre-/post-cond., je to KONTRAKT (medzi klientom a supplierom) „keď ma zavolaš s PRE, ja sa zaväzujem, že sa vrátim s POST“.
- assertions = (label) + boolean expressions with few extensions („old“)

****slajd – stack1****

Čo to prináša: jednoznačnosť, a tým pádom napr. pre suppliera – jednoduchšie spracovanie – nemusí testovať - ak je stack empty, môže si spraviť čo chce (zhodiť systém) (čitateľnosť návrhu, jednoduchosť/čitateľnosť implementácie)

Nielenže nemusí, ale nesmie testovať na pre-condition!!

****slajd: sqrt****

Škodí to: klesá jednoduchosť.

Zložitosť je hlavným nepriateľom spoľahlivosti. Tisíce funkcií so (zbytočnými) kontrolami ...
(testuje to softvér – aspoň v debug móde)

****komplexný príklad STACK2****

Result = (count=capacity)
 porovnaj s $\text{abs}(\text{Result}^2 - x) \leq \text{tolerance}$
 MFC tiež má asserty

Axiómy v ADT \implies pre/post cond. / inv.

(expressive power – dá sa riešiť komentárom, volaním funkcie) + niektoré veci v post-c sú implementačne závislé. Pri vytváraní dokumentácie sa tieto vypustia.

Pri návrhu treba zistiť, čo je nevyhnutné pre správne vykonanie funkcie a rozhodnúť sa, či danú vec dať alebo ne dať do precondition. Potom sa podľa toho zariadiť.

- Nie pre rozhranie človek-sw, sw-cudzí sw.
- Nie ako riadiaca štruktúra (porušenie assertions je vždy príznakom bugu).

Design: tolerant vs. demanding – to je otázka.

Hlavný problém je: ako má supplier ošetriť chybu ?

empty stack: error message ?

klient vie: či to je naozaj chyba a ak áno, čo s ňou – zopakovať, postúpiť vyššie, vypísať chybovú správu.

Niekedy nemusí byť praktické dávať isté veci do preconditions, napr: riešenie sústavy lineárnych rovníc s pre: matica nie je singulárna (ale zistenie trvá zhruba toľko, čo vyriešenie).

Class invariant – pozri slajd

- consistent_balance: deposits_list.total – withdrawals_list.total = balance
- musí platiť medzi volaniami funkcií
- (v podstate sa pridávajú do pre- aj post-conditions)

check (assert) – niečo, čo má platiť, ale nie je to zrejmé z textu (príklad na slajde)

Použitie DbC:

- pomoc pri písaní správneho softvéru (určenie zodpovednosti: jednoduchosť + dajú sa lepšie robiť úvahy o správnosti)
- pomoc pri dokumentovaní (extrakty)
- pomoc pri testovaní a ladení (runtime monitoring)
- čo sa týka zapnutia/vypnutia pri behu, závisí to od:
 - nakoľko veríme systému
 - nakoľko dôležitá je efektívnosť
 - nakoľko kritická je nezdetekovaná chyba
- pri vývoji áno
- pri behu sa to môže vypnúť, aj keď:
 - Hoare: ako ten, čo si dá dolu vestu, keď ide na more
 - 50% strata pri preconditions
 - už keď sa dá von no-check, pribaliť aj checked build
 - má to zmysel aj v run-time, napr. kvôli chybám v HW a neodhaleným bugom

Exceptions

Rozlíšenie úspešných a neúspešných volaní operácie.

(Keď sa metóde nepodarí naplniť kontrakt, musí to dať najavo - inak ako normálnym návratom.)

Možnosti ošetrenia:

- retry
- failure (organized panic)

At this moment: v pozadí ADT, pojmy OO, invarianty.

How to find the classes

Design Classes

- analytické triedy
- čítanie kníh, design patterns
- rozmýšľanie :)

Ideálna trieda...

- má jasne asociovaný ADT
- podstatné meno / prid.meno
- má objekty (aspoň 1)
- má queries a commands (alebo aspoň funkcie produkujúce iné objekty (x+y))

- chyby:
 - My class performs ... (táto trieda tlačí výsledky, analyzuje vstup, ...) (ak aj trieda je OK, meno je zlé)
 - jedno-funkčné triedy
 - nerobiť dedenie priskoro (najskôr nájsť a pochopiť triedy)
 - spojené viaceré abstrakcie (nízka kohézia NSText)

Návrh interfejsu triedy ďalej:

- command-query separation – funkcie nemajú produkovať abstraktné side efekty (t.j. meniť hodnoty zistiteľné cez non-secret queries) (nie ako v C – getc, vracanie stavu)
 - príklad s random number (seq: make, next, value)
- rutiny s málo argumentami!
 - my_document.print (printer_name, paper_size, color_or_not, postscript_level, print_resolution)
 - operand – objekt, na ktorom rutina pracuje
 - option – spôsob práce
 - operandy sa nezvyknú podstatne meniť a nedá sa určiť ich default hodnota
 - argumenty rutiny by mali byť len operandy (options sa majú nastaviť a zisťovať zvlášť – možná je optimalizácia print_with_size_and_resolution)
- veľkosť samotnej triedy nie je problém, musí byť ale kohézna. (+ črty musia byť relevantné k danej abstrakcii, kompatibilné s ostatnými, neduplikované, držať invariant)
- triedy so stavom (LIST s vnútorným stavom zobrazujúcim kurzor)
- Dobre trafiť dedenie
 - CAR_OWNER (Is-a rule: nerob dedenie, pokiaľ nevieš zdôvodniť, že A „is-a“ B)
 - Výber medzi klientom a dedením
 - every sw engineer is an engineer
 - in every sw engineer there is an engineer
 - every sw engineer has an „engineer“ component
 - Rule of Change – nedaj dedenie, keď sa objekty vo vzťahu môžu vymieňať
 - Polymorphism Rule – daj dedenie, keď entity všeobecnejšieho typu majú ukazovať na objekty (aj) konkrétnejšieho typu
- taxomania – zbytočné robenie podtried (man – male, female – keď to netreba)
- typy dedenia
 - subtype
 - implementation inheritance (arrayed_stack: from stack, array)